

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.624 van 29 mei 2013
in de zaak A. 207.275/IX-7892**

In zake : Remi ZEEUWS
 wonend te 3040 Huldenberg
 Nijvelsebaan 31 A
 waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Thomas Dreier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 december 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- “de beslissing om de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de DOI [directie Onderzoek en Innovatie] niet binnen een redelijke termijn te hernemen, zoals die tot stand gekomen is op 25 november 2012, door de aanmaning van 24 juli 2012”;
- “alsook de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure te hernemen”;
- “alsook de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij [de] DOI”;
- “alsook de daaruit blijkende weigering om verzoeker van rechtswege over te plaatsen naar het IWOIB”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 maart 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Thomas Dreier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is attaché (rang A1) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

3.2. Op 11 februari 2002 stelt hij bij de Raad van State een beroep in tot nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 december 2001 waarbij Philippe Dehaut wordt benoemd tot eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij de directie Onderzoek en Innovatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid van het Ministerie van het Brussels

Hoofdstedelijk Gewest.

Bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigt de Raad van State het voormelde benoemingsbesluit. Het middel waarin de verzoeker onder meer aanvoert dat geen deugdelijke vergelijking van zijn titels en verdiensten met deze van Philippe Dehaut heeft plaatsgevonden, wordt gegrond bevonden.

De Raad van State vernietigt bij hetzelfde arrest tevens het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 juni 2004 waarbij Philippe Dehaut van rechtswege vanaf 1 juli 2004 in de graad van eerste attaché, expert van hoog niveau, wordt overgeheveld van de directie Onderzoek en Innovatie van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest naar het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (IWOIB).

3.3. Op 1 juli 2002 stelt de verzoeker bij de Raad van State een beroep in tot nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 3 juli 1998 houdende de benoeming van Philippe Dehaut tot bestuurssecretaris bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met ingang van 1 mei 1998.

Bij arrest nr. 187.958 van 17 november 2008 vernietigt de Raad van State ook dit benoemingsbesluit. Het middel waarin de verzoeker de schending aanvoert van artikel 39 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, doordat het benoemingsbesluit uitsluitend in de Franse taal is opgesteld, terwijl het ook in de Nederlandse taal had moeten zijn opgesteld, wordt gegrond bevonden.

3.4. Op 24 januari 2008 maant de verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan om de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie te hernemen en de

bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

3.5. De staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor ambtenarenzaken, antwoordt met een brief van 26 februari 2008:

“[...]

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering is inderdaad nog niet overgegaan tot de vacantverklaring van de bovenvermelde betrekking waarvan de benoeming werd vernietigd en tot een herneming van de vernietigde beslissing, [omwille van] het feit dat de betrokken directie werd overgedragen naar het [Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel] en de bevorderingsprocedure derhalve niet meer kan overgedaan worden binnen het Ministerie.

[...]”.

3.6. Op 3 maart 2008 stelt de verzoeker bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een dwangsom aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, omdat deze partij in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006.

Bij arrest nr. 187.959 van 17 november 2008 willicht de Raad van State deze vordering in. Aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt een dwangsom opgelegd van 1500 euro voor elke dag dat het nalaat uitvoering te geven aan het voormelde vernietigingsarrest. De dwangsom zal worden verbeurd na verloop van één maand, te rekenen van de dag waarop het arrest waarbij de dwangsom wordt opgelegd, aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is betekend.

3.7. Op 19 december 2008 hervat de directieraad van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de procedure die heeft geleid tot de vernietigde benoeming van Philippe Dehaut tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie.

Op 14 januari 2009 onderzoekt de directieraad opnieuw de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten. Hij baseert zich daarvoor op de

dossiers van de kandidaten zoals ze werden ingediend in 2001. Hij rangschikt Philippe Dehaut als eerste kandidaat, M.-H. Charles als tweede kandidaat en de verzoeker als derde kandidaat.

3.8. Met een brief van 28 februari 2009 dient de verzoeker een bezwaarschrift in tegen de rangschikking van de kandidaten door de directieraad en vraagt hij om door de directieraad te worden gehoord.

3.9. Met een brief van 1 maart 2009 maant de verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan om “de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten”. Hij stelt dat hij “het blijven stilzitten zal [...] interpreteren als een weigering om [hem] te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau”. Hij verwijst daarbij naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

3.10. Op 27 maart 2009 wordt de verzoeker door de directieraad gehoord. Na de opmerkingen en de bezwaren van de verzoeker te hebben onderzocht, besluit de directieraad met unanimiteit dat de verzoeker geen nieuwe gegevens aanbrengt die een wijziging van de opgestelde rangschikking rechtvaardigen.

3.11. Volgens de verwerende partij is het dossier op 29 april 2009 aan de bevoegde staatssecretaris overgemaakt voor het nemen van een beslissing over de kwestieuze bevordering tot eerste attaché.

3.12. Op 13 juli 2009 stelt de verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in van “de afwijzende beslissing zoals die blijkt uit het niet afronden van de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure”, alsook van “de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel”. Hij leidt die beslissingen af uit het stilzitten van de verwerende partij gedurende

vier maanden vanaf zijn aanmaning van 1 maart 2009. De verzoeker vordert terzelfder tijd het opleggen van een dwangsom aan de verwerende partij.

Bij arrest nr. 197.684 van 10 november 2009 verwerpt de Raad van State deze vorderingen tot schorsing en tot het opleggen van een dwangsom, omdat de aanmaning die de verzoeker op 1 maart 2009 naar de verwerende partij heeft gezonden, slechts in die zin kan worden begrepen dat de verwerende partij de procedure tot benoeming van een eerste attaché, expert van hoog niveau, op een zodanige wijze moet afsluiten dat ze resulteert in de benoeming van de verzoeker, terwijl uit niets blijkt dat de verwerende partij verplicht zou zijn de verzoeker tot eerste attaché te benoemen.

Bij arrest nr. 208.193 van 19 oktober 2010 verwerpt de Raad van State ook het beroep tot nietigverklaring. De Raad van State stelt vast dat het beroep zijn voorwerp heeft verloren, nu de verwerende partij op 25 juni 2010 een uitdrukkelijke eindbeslissing heeft genomen over de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie (zie hierna randnummer 3.15).

3.13. Op 23 november 2009 maant de verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering opnieuw aan om “de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten”. Hij verwijst andermaal naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Anders dan in zijn aanmaning van 1 maart 2009 vermeldt hij nu niet dat hij het stilzitten van de verwerende partij zal beschouwen als een weigering om hem te benoemen.

Aangezien de verwerende partij ook op deze aanmaning niet reageert, stelt de verzoeker op 2 april 2010 bij de Raad van State andermaal een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in van “de afwijzende beslissing zoals die blijkt uit het niet afronden van de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure”, alsook van “de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Instituut ter

bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel”.

Bij arrest nr. 207.320 van 13 september 2010 van de Raad van State wordt de vordering tot schorsing verworpen, omdat de verwerende partij inmiddels een uitdrukkelijke eindbeslissing heeft genomen over de bedoelde benoemingsprocedure (zie hierna randnummer 3.15), waardoor het voorwerp van de vordering is teloorgegaan.

Bij arrest nr. 211.065 van 7 februari 2011 stelt de Raad van State de afstand van het geding vast, nadat de verzoeker geen voortzetting van de rechtspleging heeft gevraagd.

3.14. Met een brief van 15 april 2010 maant de verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, andermaal aan om de benoemingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie te hernemen en de bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

Bij ontstentenis van enig antwoord stelt de verzoeker op 3 juni 2010 een vordering in tot het opleggen van een dwangsom.

Bij arrest nr. 207.321 van 13 september 2010 verwerpt de Raad van State ook deze vordering omdat de verwerende partij inmiddels een eindbeslissing heeft genomen over de bedoelde benoemingsprocedure (zie hierna randnummer 3.15) en aldus, daargelaten of deze eindbeslissing wettig is, alleszins een beslissing heeft genomen met betrekking tot het rechtsherstel waartoe het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 haar verplicht.

3.15. Met een brief van 25 juni 2010 deelt de voornoemde staatssecretaris aan de verzoeker mede:

“[...]

Ingevolge de ordonnantie van 26 juni 2003 houdende oprichting van het Instituut ter bevordering van het Wetenschappelijk Onderzoek en de Innovatie van Brussel (in werking getreden op 1 januari 2004), werden de bevoegdheden van de Directie Onderzoek en Innovatie overgeheveld aan het IWOIB. De personeelsleden van de Directie Onderzoek en Innovatie werden van rechtswege overgeheveld naar het nieuwe Instituut.

Sedert de inwerkingtreding van voormelde ordonnantie op 1 januari 2004 is de functie van eerste attaché, expert hoog niveau, dan ook gesitueerd binnen het IWOIB en heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geen bevoegdheid meer om over te gaan tot voormelde benoeming.

Middels onderhavig schrijven sluit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de benoemingsprocedure af en geeft het dan ook uitvoering aan het arrest nr. 160.268 van de Raad van State.

[...]”.

3.16. Op 12 juli 2010 stelt de verzoeker bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in van:

“- het besluit van 25 juni 2010 houdende de onbevoegdheid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering om te benoemen [...]

- alsook de weigering om uitvoering te geven aan het arrest 160.268 door het niet verderzetten van de benoemingsprocedure die hernomen werd na het dwangsom arrest 187.959 [...]

- alsook de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau”.

Bij arrest nr. 208.930 van 16 november 2010 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 juni 2010. Voor het overige verwerpt hij de vordering tot schorsing.

Bij arrest nr. 215.960 van 24 oktober 2011 vernietigt de Raad van State de beslissing van 25 juni 2010 van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, luidens dewelke het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid zonder gevolg afsluit. Het middel waarin

de verzoeker de deugdelijkheid van het motief van deze beslissing betwist, wordt gegrond bevonden. De Raad van State oordeelt dat het motief van de bestreden beslissing, namelijk de onbevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om een nieuwe beslissing te nemen over de aangevatte benoemingsprocedure, niet kan worden aangenomen. Voor het overige wordt het beroep tot nietigverklaring als onontvankelijk afgewezen voor zover het gericht is tegen de tweede en de derde bestreden beslissing.

Met betrekking tot de door de verwerende partij gesuggereerde mogelijkheid dat bij het IWOIB geen nood meer bestaat aan een eerste attaché, expert van hoog niveau, overweegt de Raad van State in het voormelde arrest als volgt:

“28. In haar laatste memorie laat de verwerende partij uitschijnen dat niet zeker is dat een ‘verkozen’ kandidaat zal kunnen worden overgeplaatst naar het IWOIB. Zij lijkt daarmee te doelen op de omstandigheid dat bij het IWOIB géén nood meer bestaat aan een eerste attaché, expert van hoog niveau. Dit wordt bevestigd door de brief van 12 juli 2011 van de minister die bevoegd is voor het Wetenschappelijk Onderzoek aan de verzoeker. Aangenomen dat een afdoend gemotiveerd en gestaafd teloorgaan van de nood aan een eerste attaché, expert van hoog niveau, die initieel aan de basis lag van de vacantverklaring van de kwestieuze betrekking, een deugdelijke reden zou kunnen zijn voor een beslissing tot beëindiging van de aangevatte benoemingsprocedure, blijkt te dezen dat niet een dergelijke reden, maar wel een ongegronde onbevoegdverklaring aan de grondslag ligt van de eerste bestreden beslissing”.

3.17. Met een brief van 25 februari 2011 maant de verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, nogmaals aan om de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie te hernemen en de bij arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 vernietigde beslissingen door nieuwe te vervangen.

De voornoemde staatssecretaris antwoordt met een brief van 24 maart 2011. Hij verwijst daarin naar zijn schrijven van 25 juni 2010 en voegt

eraan toe dat het IWOIB uitvoering zal geven aan het arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006.

Op 5 april 2011 stelt de verzoeker bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een dwangsom aan het IWOIB ten bedrage van 15.000 euro per dag dat dit instituut verder in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006.

Bij arrest nr. 214.360 van 30 juni 2011 verwerpt de Raad van State deze vordering, omdat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de enige administratieve overheid is waarvoor uit het voormelde vernietigingsarrest verplichtingen voortvloeien, zodat de verzoeker niet ontvankelijk kan vorderen dat met het oog op de uitvoering van dit vernietigingsarrest een dwangsom wordt opgelegd aan het IWOIB.

3.18. Met een brief van 19 juni 2011 maant de verzoeker, met verwijzing naar artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, “Innoviris” – dat de nieuwe benaming zou zijn van het IWOIB – aan om uitvoering te geven aan het arrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 van de Raad van State.

Met een brief van 12 juli 2011 antwoordt de minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Wetenschappelijk Onderzoek, dat “Innoviris afziet van de betreffende benoemingsprocedure voor de betrekking van eerste attaché (expertbetrekking van hoog niveau, rang A2)”, omdat “binnen Innoviris [...] op dit ogenblik [...] geen nood [is] aan invulling van deze betrekking”. De minister merkt voorts op dat alleen kandidaten die deel uitmaken van de personeelsformatie van Innoviris in aanmerking komen voor een betrekking van de rang A2 bij Innoviris en dat dit voor de verzoeker, die tot de personeelsformatie van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest behoort, niet het geval is.

De verzoeker bestrijdt de beslissing van 12 juli 2011 met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State (zaak A. 202.415/IX-7472). Deze zaak is nog hangende.

3.19. Op 19 oktober 2011 stelt de verzoeker bij de Raad van State een vordering in tot het opleggen van een (nieuwe of hogere) dwangsom aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, omdat deze partij in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006 (zaak A. 202.106/IX-7435).

Bij arrest nr. 217.226 van 16 januari 2012 heropent de Raad van State de debatten in de desbetreffende zaak en stelt hij aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag naar de bestaanbaarheid van artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Bij arrest nr. 122/2012 van 18 oktober 2012 spreekt het Grondwettelijk Hof zich uit over de gestelde prejudiciële vraag in die zin dat artikel 36 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet verenigbaar is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het de verzoekende partij op wier vordering reeds een dwangsom werd opgelegd, niet de mogelijkheid biedt om het opleggen van een bijkomende dwangsom of het verhogen van de reeds opgelegde dwangsom te vorderen in het geval dat de overheid op volhardende wijze in gebreke blijft uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest, terwijl het aan de overheid die een dwangsom opgelegd kreeg, de mogelijkheid biedt om de opheffing van die dwangsom of de opschorting van de looptijd of de vermindering ervan te vorderen in geval van blijvende of tijdelijke of gedeeltelijke onmogelijkheid voor die overheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Bij arrest nr. 223.385 van 6 mei 2013 verwerpt de Raad van State verzoekers vordering, omdat de verwerende partij inmiddels – op 7 maart 2013 – een nieuwe eindbeslissing heeft genomen over de benoemingsprocedure van een

eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie.

3.20. Bij arrest nr. 218.892 van 16 april 2012 wordt een nieuwe vordering van de verzoeker tot het opleggen van een dwangsom aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wegens het in gebreke blijven van deze partij om uitvoering te geven aan het vernietigingsarrest nr. 160.268 van 19 juni 2006, als onontvankelijk verworpen.

3.21. De staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, deelt met een brief van 19 april 2012 aan de verzoeker het volgende mede:

“De Raad van State vernietigde bij arrest nr. 215.960 van 24 oktober 2011 (zaak A. 197.047/IX-6872) de beslissing van 25 juni 2010 van de Staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor het Openbaar Ambt, waarbij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het Bestuur Economie en Werkgelegenheid zonder gevolg afsluit.

In navolging van het voormelde arrest, bericht ik u van het feit dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest afziet van de betreffende benoemingsprocedure voor de betrekking van eerste attaché (expertbetrekking van hoog niveau, rang A2). Na overleg met Innoviris blijkt immers dat er op dit ogenblik geen nood aan deze betrekking is.

De voormelde benoemingsprocedure wordt hierbij dan ook afgesloten”.

De verzoeker onderkent in deze akte de beslissing tot afsluiting van de na het dwangsomarrest nr. 187.959 van 17 november 2008 hervatte benoemingsprocedure, evenals de weigering om correct uitvoering te geven aan de vernietigingsarresten nrs. 160.268 en 215.960, respectievelijk van 19 juni 2006 en 24 oktober 2011, en de daaruit blijkende weigering om de verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau. Hij bestrijdt de voormelde beslissingen met een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing bij de Raad van State (zaak A. 204.837/IX-7669).

Bij arrest nr. 220.609 van 17 september 2012 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 april

2012 van de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, luidens dewelke het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie van het bestuur Economie en Werkgelegenheid zonder gevolg afsluit. Het middel waarin de verzoeker de deugdelijkheid van het motief van deze beslissing betwist, wordt ernstig bevonden.

Het beroep tot nietigverklaring is nog hangende.

3.22. Met een brief van 22 april 2012 vraagt de verzoeker aan het kabinet van de voornoemde staatssecretaris een afschrift van “het besluit van de Regering waarbij [zij] de benoemingsprocedure die zoals blijkt uit het dwangsomarrest 187.959, de arresten 160.268, 215.960 en 217.266 door haar hernomen moet worden, zonder gevolg afsluit”, alsook van “de adviezen die uitgebracht werden voor het nemen van dat besluit”.

De voornoemde staatssecretaris antwoordt met een brief van 4 mei 2012:

“[...]”

De beslissing van 19 april jl. werd genomen op grond van een gedelegeerde bevoegdheid (zie artikel 6, § 3 van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 18 juli 2000 tot regeling van haar werkwijze en tot regeling van de ondertekening van de akten van de Regering, en artikel 1 van het Ministerieel Besluit van 17 juli 2009 tot vaststelling van de bevoegdheden van de Staatssecretaris toegevoegd aan de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Financiën, Begroting, Openbaar Ambt en Externe Betrekkingen). De tussenkomst van de Regering was bijgevolg niet vereist.

Voor de afsluiting zonder gevolg van een benoemingsprocedure is geen advies vereist”.

3.23. Met een brief van 24 juli 2012 maant de verzoeker de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aan om “de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten”. Hij verwijst daarbij naar artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en stelt dat “uit het arrest nr. 217.226 van 16 januari 2012 blijkt

dat [de Brusselse Hoofdstedelijke Regering] nagelaten heeft een beslissing te nemen”.

Met een brief van 22 augustus 2012 antwoordt de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt aan de verzoeker:

“[...]

Ik verwijs naar uw brief van 24 juli jl. waarbij u de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aanmaant om de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten.

U bedoelt waarschijnlijk de benoemingsprocedure van eerste attaché bij de directie Onderzoek en Innovatie van het Bestuur Economie en Werkgelegenheid.

Bij brief van 19 april 2012 werd u nochtans meegedeeld dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest afziet van de betreffende benoemingsprocedure.

Tegen deze beslissing diende u een schorsings- en annulatieprocedure in bij de Raad van State (gekend onder zaak G.A. 204.837/IX-7669).

Het is dan ook aangewezen om de uitkomst van deze procedure af te wachten.

Het arrest nr. 217.226 van 16 januari 2012 waarnaar u verwijst om te stellen dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nagelaten heeft een beslissing te nemen, dateert van vóór de brief van 19 april 2012”.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

A. Administratief dossier en nota van de verwerende partij

4. De griffie van de Raad van State heeft met een aangetekende brief van 12 december 2012 een afschrift van het verzoekschrift gezonden naar de verwerende partij, die deze zending één dag later in ontvangst heeft genomen. In die brief werd de verwerende partij erop gewezen dat zij na deze kennisgeving over een termijn van vijftien dagen beschikte om het administratief dossier toe te zenden en een nota met opmerkingen in te dienen.

De verwerende partij heeft pas met een aangetekend schrijven van 1 februari 2013, buiten de voorgeschreven termijn, het administratief dossier neergelegd en een nota ingediend.

Overeenkomstig artikel 11, derde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, wordt de te laat ingediende nota uit de debatten geweerd.

Het laattijdig neergelegde administratief dossier wordt als zodanig eveneens uit de debatten geweerd. De Raad van State houdt rekening met de feitelijke gegevens en de stukken die door de verzoeker zijn aangebracht, alsook met de feitelijke gegevens die de Raad heeft vernomen bij de behandeling van de zaak A. 202.106/IX-7435 tussen dezelfde partijen.

B. Pleitnota van de verzoeker

5. De verzoeker legt ter zitting een pleitnota neer.

Het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van de vordering, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door de verzoeker neergelegde pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter terechtzitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

6. De verzoeker vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing om de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de DOI [directie Onderzoek en Innovatie] niet binnen een redelijke termijn te hernemen, zoals die tot stand gekomen is op 25 november 2012, door de aanmaning van 24 juli 2012” (eerste bestreden beslissing) en van “de afwijzende

beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure te hernemen” (tweede bestreden beslissing).

Hij gaat ervan uit dat deze beslissingen met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot stand zijn gekomen ingevolge het verloop van vier maanden na zijn aanmaningsbrief van 24 juli 2012 waarin hij aan de verwerende partij heeft gevraagd om “de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten”.

De verzoeker onderkent voorts in de eerste en tweede bestreden beslissing de impliciete weigering van de verwerende partij om hem te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie (derde bestreden beslissing), alsook de impliciete weigering van de verwerende partij om hem van rechtswege over te plaatsen naar het IWOIB (vierde bestreden beslissing).

7. Artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt:

“Wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de haar daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen, wordt het stilzwijgen van de overheid geacht een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bijzondere bepalingen die een andere termijn vaststellen of aan het stilzwijgen van de administratieve overheid andere gevolgen verbinden”.

Krachtens deze wetsbepaling ontstaat een aanvechtbare stilzwijgende weigeringsbeslissing wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en zij bij het verstrijken van een termijn van vier maanden, te rekenen vanaf de aanmaning die zij daartoe vanwege de belanghebbende heeft ontvangen, geen beslissing heeft genomen.

8. De Raad van State merkt op dat de verwerende partij op het ogenblik van verzoekers aanmaningsbrief van 24 juli 2012 reeds een uitdrukkelijke beslissing heeft genomen met betrekking tot de kwestieuze benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie. Met een brief van 19 april 2012 heeft de verwerende partij aan de verzoeker immers meegedeeld dat zij afziet van de voormelde benoemingsprocedure omdat er op dit ogenblik geen nood is aan de desbetreffende betrekking.

De Raad van State heeft evenwel ná de sluiting van de debatten in de voorliggende zaak, bij de behandeling van de zaak A. 202.106/IX-7435 tussen dezelfde partijen (zie hiervóór randnummer 3.19), vernomen dat de verwerende partij de beslissing waarvan sprake in de voormelde brief van 19 april 2012, die bij arrest nr. 220.609 van 17 september 2012 werd geschorst, heeft ingetrokken en een nieuwe beslissing heeft genomen waarbij zij de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau, bij de directie Onderzoek en Innovatie afsluit. Deze nieuwe beslissing blijkt uit een brief van 7 maart 2013 waarbij de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, aan de verzoeker het volgende meedeelt:

“Ik verwijs naar mijn brief van 19 april 2012, die u aangevochten heeft bij wege van een schorsings- en annulatieprocedure bij de Raad van State (gekend onder G.A. 204.837/IX-7669).

Voormelde brief had betrekking op de afsluiting van de benoemingsprocedure van een eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), bij de directie Onderzoek en Innovatie van het Bestuur Economie en Werkgelegenheid (intussen werden de bevoegdheden van deze directie overgeheveld naar Innoviris). Deze brief werd door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 220.609 van 17 september 2012, aangezien het gebrek aan nood aan een eerste attaché bij Innoviris, niet degelijk werd gemotiveerd. Gelet op deze schorsing, gaat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hierbij over tot intrekking van de brief van 19 april 2012.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ziet vervolgens af van de betreffende benoemingsprocedure voor de betrekking van eerste attaché.

Uit een nauwgezette screening van de interne competenties bij Innoviris en na overleg tussen mijn diensten en Innoviris, staat vast dat de activiteiten en opdrachten die in 2001 en ook nog in 2009 (ten tijde van de herneming van de

benoemingsprocedure door de directieraad) dienden te worden uitgevoerd door de gezochte eerste attaché, intussen niet meer actueel zijn, of door andere medewerkers van Innoviris worden uitgevoerd.

In deze omstandigheden wordt de voormelde benoemingsprocedure hierbij dan ook afgesloten.

Indien er in de toekomst bij Innoviris nood zou zijn aan een eerste attaché, expert van hoog niveau (rang A2), zal een nieuw functieprofiel worden opgemaakt, aangepast aan de noden van Innoviris op dat moment”.

9. Aangezien de intrekking van de beslissing van 19 april 2012, evenals de daaropvolgende nieuwe beslissing tot afsluiting van de benoemingsprocedure, zoals deze blijken uit de aangehaalde brief van de staatssecretaris van 7 maart 2013, en hun mogelijke weerslag op de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering, nog niet het voorwerp hebben kunnen uitmaken van een tegensprekelijk debat tussen de partijen, is er aanleiding om de debatten te heropenen.

BESLISSING

1. De debatten worden heropend.

2. De zaak wordt opgeroepen om verder te worden behandeld op de zitting van 24 juni 2013 om 10.00 uur.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 mei 2013,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Daniël Moons